

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vitis Aqvilonia seu Vitæ Sanctorvm Qvi Scandinaviam
Magnam Arctoi Orbis Peninsvlam Ac præsertim Regna
Gothorum Sueonumq[ue] olim rebus gestis illustrarunt**

Vastovius, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXIII.

Vnno Archiepiscopus Brem. C.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38534

VNNO ARCHIEPISCOPVS

BREMENSIS FLORUIT

ANNO CHRISTI 919.

IOANNE X. Pontifice. BERENGARIO Imperatore. INGONE Rege.

ENERABILIS Vnno vir habitu quidem corporis despicibilis, sed Deo multum amabilis, hominibus quoque gratus, vita sanctus, opere industrius inclaruit anno Incarnationis Dominicæ noningentesimo vndeicesimo. Assumptio eius in Archiepiscopatum Diuina voluntate facta liquido omnibus innotuit. Nam cum Ledradus Bremensis Chori Prepositus à Clero & populo post Regmuardum surrogaretur, profectus est solenni more ad Regem Germaniæ Conradum Pontificalem ferulam, hoc est regalia temporalis domini iura ab illo accepturus: in familia duxit Vnnonem suum tunc Capellanum. Cumque in conspectum Regis Ledradus prodiret electus non longe aberat Vnno dominum suum insecutus. Rex Electionis Ordinem perspicuens ferulam quam manu tenebat præterito Ledrado à tergo adstanti tradidit Vnnoni Capellano, eum Ecclesiæ Pontificem designans. Agebat Regem Diuinus ut creditur spiritus qui olim in Samuele loquebatur ut præteritis Isai sex eximia proceritatis filijs, paruulo Dauid regni sceptrum & Prophetæ vnctio seruarietur. Vnno itaque diuinitus in Episcopatum sublimatus pro sua sanctitate Principibus Conrado atque Henrico Regibus Romanorum venerandus & percharus euasit.

Vnno Capellanus Ledrado electo præponitur à Cesare & Episcopatum consequitur.

Non multo post Conrado successit Henricus vir timens Deum, & in eius misericordia totam ponens fiduciam, cum statuisset de Vngaris, Bohemis, Vandalis, & Danis Germaniæ ac potissimum Saxonie prædonibus vindictam sumere, Vngaros quidem multis grauibque præliis repressit, Bohemos vero ceterosque Vandalos vnus prælii impetu ad eò contudit, ut residuos, multis deletis, ad imperata exequenda facile induxerit. Deinde cum exercitu ingressus Daniam Regem Gormonem Christianorum hostem crudelissimum primo statim incursum ita conterritum, ut paratum se ille cum Romanorum Rege ex æquo & bono pacisci pollicitus fu erit, Per hanc Henrici victoriam videns Venerabilis Vnno ostium fidei esse gentibus referatum, non dormitabat, Præcipue vero quia legatio Hamburgens. Ecclesiæ pro temporum malitia diu intermissa erat præueniente misericordia Dei & Regis operante virtute datâ occasionem non est passus inanem præterire. Igitur nihil arduum nihilque periculosum reputas, quod honori Diuino & animarum lucro impenderetur, amplitudinē suæ ditionis nō per vicarios, sed per seipsum cōstituit obire.

Henricus Imp. Vngaros repressit, Bohemos & Vandalos subigit.

Danos domat terrore Rege Gormone.

Diu intermissam Borealiū Legationem S. Vnno per seipsum reintegrat.

Postea vero quā Dei Confessor peruenit ad Danos, Gormonē quidē

B 3 præ in-

*Haraldum Re-
gis Danici filium
Christo lucra-
tur.
Tyra Regina
Christiana.*

*S. Vito Bircā
nauigat &
abolitam per
40. annos re-
ligionem inno-
uat.*

*Birca moritur
ibique tumu-
latur capite
Bremā aspor-
tato.*

*S. Vmmonis
laudes Praefule
digna.*

præingenita placare nequiuit ferocitate; filium tamen eius Haraldum sua lucratus est predicatione. Quæ adiuuante matre Tyra scemina Christianissima ita Christo fidelem effecit, ut Christianitatem quam pater ex-ecrabatur, ille excoleret & publicè sineret prædicari. Eius igitur adiutorio fultus Vnno cunctas Danorū insulas penetrauit, Euangelizās Regnū Dei gentibus & fidelibus quos inibi ab aliis cōuersos reperit, captiuos etiā in Christo corroborans solabatur. Deinde vestigia secutus Magni Ansgarij mare Balticū traiciens graui labore peruenit Bircam, tunc Sue-tici Regni caput; quo post obitum S. Ansgarij iam per annos propè 40. nemo doctorum præter solum Rembertum pedem inferre ausus erat. Eo in portu Confessor Domini Vnno egressus in terram, intermissam lega-tionem redintegrauit, & abolitam agendi cū populo innouauit consue-tudinē, quippe Sueones & Gothi propter Barbarica excursionis tēpora quibus paucis annis multi Reges cruento dominabantur imperio, Chri-stianæ religionis penitus obliti haud faciliè animos reducebant ad Chri-sti fidem recipiendā. Institit tamen opportunè importunè ut Reges etiā si Christianissimum ipsi respuerent, verbum tamen Salutis spargi populo paterentur. Itaq; indefesso sancti Patris studio effectū est, ut populi quo-rum parentes per B. Ansgarium & Rembertum Christo sua nomina de-derāt, sed tēporum iniquitate ad cultum Deastrorū relapsi fuerant, post-liminio demum ad Christum vitæ authorem reuertentur. Perfecto au-tem suæ Legationis ministerio, cū tādē rebus in ordinē redactis atq; in bono statu collocatis reditum Christi internuncius apparat apud Bir-cam egritudine correptus ibidem fessi corporis tabernaculum deposuit. Anima vero multarum lucro animarum diues ad cælestia Diuorum do-micilia euolauit. Discipuli Pontificis exequiis non sine luctu & spiritali gaudio procuratis reliquū quidem corp⁹ in eadem Vrbe sepelierunt; ca-put vero Bremam asportatum qua par erat decentia in Ecclesia S. Petri ad altare cōdiderunt. Exegit aut legitimum boni certaminis cursum anno tricesimo sexto post Nongentesimum circa medium septembris cum in Pontificatu exegisset annos decē & octo. Exemplar omnium Pontificū vsq; adeo pro salute credentium omnium sollicitus ut etiā quæ omnibus solet esse charissima vitam prodegerit. Nauigationis incommoda, sene-ctutis labores, pericula maris ac barbarorū vexationes omnes vno Chri-sti amore & animarum desideratissimo semper lucro exuperans, iam sol-lcita brevis vitæ officia (quæ multi pastores rebus postponunt inanibus, ipse vigilantissima semper cura multorum salutē impenderat) perenni beatitudine compensata inuenit lætusque nobis desuper inclamat: *Sicut audiuius sic vidimus in Ciuitate Domini virtutem.*

De eo Adam Brem. lib. 1. c. 50. 51. & 52. Helm. Abbas Stad. pag. 98. 102. 103. Saxo Gram. lib. 10. Alb. Cranic. in sua Metropoli lib. 3 c. 5. & 6. Genebrardus in sua Chron. Caesar Baronius Tomo 10. pag. 705. 833. & 860.

LIFDA.